

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/1541

av den 2 oktober 2018

om ändring av förordningarna (EU) nr 904/2010 och (EU) 2017/2454 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Det nuvarande systemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna bygger på en övergångsordning som infördes 1993 och som har blivit föråldrad och ofta är föremål för bedrägerier inom ramen för ett mycket komplext mervärdesskattesystem. I oktober 2017 lade kommissionen fram ett förslag om principer för ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande B2B-handel mellan medlemsstaterna som skulle bygga på beskattning av gränsöverskridande leveranser i destinationsmedlemsstaten. Med tanke på att det kan ta flera år innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern handel kan genomföras fullt ut behövs kortfristiga åtgärder för att effektivare och snabbare bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier. Förbättring och förenkling av de administrativa samarbetsinstrumenten, särskilt Eurofisc, är också av stor betydelse för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier i allmänhet och för att stärka förtroendet mellan skattemyndigheter innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet införs.
- (2) Det är ofta nödvändigt att utföra en administrativ utredning för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier, särskilt när den beskattningsbara personen inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas. För att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattesystemet och för att undvika överlappande arbete och administrativ börda för skattemyndigheter och företag bör den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad – om minst två medlemsstater anser att det är nödvändigt att göra en administrativ utredning av de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person som inte är etablerad på deras territorium, men som beskattas där – genomföra utredningen såvida inte den kan tillhandahålla den information som begärts. De anmodande medlemsstaterna bör vara redo att bistå etableringsmedlemsstaten genom att aktivt delta i utredningen. Eftersom tjänstemännen från de begärande medlemsstaterna kan ha bättre kunskaper om fakta och omständigheter i fallet, och om den tillfrågade medlemsstaten inte har begärt tjänstemän från de begärande medlemsstaterna, bör tjänstemän från de begärande medlemsstaterna ha möjlighet att närvara vid den administrativa utredningen i den mån villkoren enligt nationell lagstiftning i den tillfrågade medlemsstaten är uppfyllda beträffande sådan närvaro. I detta sammanhang bör tjänstemännen från de begärande medlemsstaterna få tillträde till samma

⁽¹⁾ Yttrande från Europaparlamentet av den 3 juli 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 23 maj 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT).

lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade medlemsstatens tjänstemän genom dessas förmedling. Om den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning innehåller sådana villkor för att möjliggöra denna närvaro bör det antas att den tillfrågade medlemsstaten vidtar nödvändiga åtgärder för att uppfylla dessa villkor. I varje fall bör tjänstemän från de begärande medlemsstaterna, om de anser det vara nödvändigt, ha möjlighet att närvara för samråd om utredningen i den tillfrågade medlemsstaten med dess tjänstemän efter att ha informerat dem. Ändamålet med ett sådant samråd skulle kunna vara att utbyta åsikter och information om hur utredningen framskrider och att föreslå och diskutera möjliga åtgärder.

- (3) Vidarebefordran av information utan föregående begäran till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010 ⁽¹⁾ bör vara så enkel och effektiv som möjligt. Det är därför nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att vidarebefordra information med andra medel än genom standardformulären när de anser andra säkra medel vara lämpligare och enas om att använda dem eller när information har mottagits från ett tredjeland.
- (4) Det undantag från mervärdesskatt för import av varor som föreskrivs i artikel 143.2 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾ (tullförfarande 42 och 63) missbrukas ofta och varorna avleds till den svarta marknaden utan att mervärdesskatt har betalats. Det är därför av avgörande betydelse att tulltjänstemännen, vid kontroll av huruvida villkoren för att tillämpa undantag är uppfyllda, ges tillgång till registreringsnumren för mervärdesskatt och sammanställningarna. Dessutom bör den information som samlats in av tullmyndigheterna, inom ramen för detta förfarande, också göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det efterföljande gemenskapsinterna förvärvet bör äga rum.
- (5) För att bekämpa bedrägerier som uppkommer i samband med det dubbla mervärdesskattesystem som gäller för bilar bör sambandstjänstemännen för Eurofisc på automatisk väg kunna få tillgång till uppgifter ur fordonsregister. Det skulle göra det möjligt för dem att snabbt identifiera vem som har begått de bedrägliga transaktionerna och var. Sådan tillgång bör göras tillgänglig via programvaran för det europeiska informations-systemet avseende fordon och körkort (Eucaris), vars användning är obligatorisk för medlemsstaterna inom ramen för rådets beslut 2008/615/RIF ⁽³⁾ och 2008/616/RIF ⁽⁴⁾ när det gäller uppgifter ur fordonsregister.
- (6) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om automatiserad åtkomst till uppgifter som samlats in av tullmyndigheterna och uppgifter ur fordonsregister bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (7) För att kunna säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn i fråga om mervärdesskatt vid gränsöverskridande transaktioner innehåller förordning (EU) nr 904/2010 bestämmelser om tjänstemäns närvaro på administrativa kontor och under administrativa utredningar i andra medlemsstater. För att stärka skattemyndigheternas förmåga att kontrollera gränsöverskridande leveranser bör administrativa utredningar genomföras gemensamt för att tjänstemän från två eller fler medlemsstater ska kunna bilda en gemensam grupp och aktivt delta i en gemensam administrativ utredning.
- (8) För att bekämpa de allvarligaste gränsöverskridande bedrägerierna är det nödvändigt att klargöra och stärka Eurofiscs styrning, uppgifter och funktion. Sambandstjänstemännen för Eurofisc bör kunna få tillgång till, utbyta, behandla och analysera all nödvändig information snabbt och samordna eventuella uppföljningsåtgärder. Sådan samordning innebär dock inte en rätt att begära att den deltagande medlemsstaten vidtar några särskilda utredningsåtgärder. Det är också nödvändigt att stärka bekämpningen av mervärdesskattebedrägerier på unionsnivå, i synnerhet genom att göra det möjligt för verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc att begära riktad information från Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottbekämpning (Europol) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Därför bör verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc kunna skicka all information som är nödvändig till Europol och Olaf för att i gengäld få tillgång till relevant information som innehas av Europol och Olaf.
- (9) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om Eurofisc bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (10) Att organisera vidarebefordran av ansökningar om återbetalning av mervärdesskatt – enligt artikel 5 i rådets direktiv 2008/9/EG⁽¹⁾ – innebär en möjlighet att minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna när de återkräver obetalda skatteskulder i etableringsmedlemsstaten.
- (11) Medlemsstaterna får också lämna relevant information till Olaf, om de anser att det är lämpligt. Detta skulle göra det möjligt för Olaf att fullgöra sitt uppdrag att utföra administrativa utredningar av bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, och för att bistå medlemsstaterna så att de kan samordna sina åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen mot bedrägerier.
- (12) Kommissionen kan bara få tillgång till de uppgifter som tillhandahållits eller inhämtats enligt förordning (EU) nr 904/2010 i den mån som det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av de elektroniska system som kommissionen förvaltar och som medlemsstaterna använder vid tillämpningen av denna förordning.
- (13) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽²⁾ är tillämplig på behandlingen av personuppgifter enligt förordning (EU) nr 904/2010. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽³⁾ är tillämplig när unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter enligt den förordningen. Kampen mot mervärdesskattebedrägeri erkänns som ett viktigt mål av allmänt intresse för både unionen och medlemsstaterna. I syfte att uppnå målen med förordning (EU) nr 904/2010, nämligen målet att samarbeta och utbyta information som gör det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri, är det lämpligt att föreskriva specifika och inskränkta begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter som anges i förordning (EU) 2016/679.
- (14) Framför allt skulle en fullständig tillämpning av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i förordningen (EU) 2016/679 allvarligt undergräva ändamålsenligheten i kampen mot mervärdesskattebedrägeri, eftersom detta i synnerhet skulle göra det möjligt för de registrerade att hindra pågående undersökningar och riskprofilering. Detta skulle äventyra officiella eller rättsliga utredningar, analyser, undersökningar eller förfaranden som genomförs i enlighet med förordning (EU) nr 904/2010. Det skulle också omöjliggöra det administrativa samarbetet mellan de behöriga myndigheterna, vilket är ett viktigt instrument för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Följaktligen bör begränsningar föreskrivas vad gäller rätten till klar och tydlig information, rätten att motta information om personuppgifterna samlas in från den registrerade, rätten att motta information om personuppgifterna inte har erhållits från den registrerade, den registrerades rätt till tillgång, rätten till radering, rätten att göra invändningar mot behandling av personuppgifter och rätten angående automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering. Utövandet av dessa rättigheter bör begränsas endast i den mån det är nödvändigt för att de ändamål som eftersträvas enligt artikel 1 i förordning (EU) nr 904/2010 inte ska undergrävas. Denna begränsning bör tillämpas endast när det gäller vissa kategorier av uppgifter som avses i artiklarna 1, 14 och 17 i den förordningen, i den mån det är absolut nödvändigt för att säkerställa efterlevnad av mervärdesskattelagstiftningen, och de relevanta bestämmelserna i denna förordning.
- (15) Eftersom det eftersträvade målet, nämligen förebyggande, utredning och upptäckt av mervärdesskatteunddragande och mervärdesskattebedrägeri, inte kan uppnås med andra mindre restriktiva åtgärder med likvärdig effektivitet, är dessa begränsningar absolut nödvändiga för att uppnå det specifika målet i fråga. De är också proportionerliga med hänsyn till unionens och medlemsstaternas inkomstbortfall och den centrala betydelsen av att göra information tillgänglig för att effektivt bekämpa bedrägerier. Behandling och lagring av uppgifter som samlas in och utbyts enligt denna förordning begränsas till målet att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Uppgifter som samlas in och utbyts enligt denna förordning rör inte känsliga uppgifter. Uppgifterna får inte behandlas ytterligare på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål; det är även förbjudet att behandla uppgifterna för kommersiella ändamål. När det gäller skyddsåtgärder för att förhindra missbruk eller olaglig tillgång eller överföring innehåller förordning (EU) nr 904/2010 redan detaljerade villkor för behöriga myndigheters åtkomst till uppgifterna och för deras senare användning i syfte att uppnå den förordningens allmänna mål. Lagringstiden för uppgifter bör vara begränsad till vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen.

(1) Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (16) Eftersom också artikel 17 i förordning (EU) nr 904/2010 ändras genom rådets förordning (EU) 2017/2454 ⁽¹⁾ med verkan från och med den 1 januari 2021, är det nödvändigt att ändra förordning (EU) 2017/2454 i syfte att uppdatera de relevanta korshänvisningarna till den artikeln. Eftersom också bilaga I till förordning (EU) nr 904/2010 ändras genom rådets förordning (EU) 2017/2454 med verkan från och med den 1 januari 2021, är det nödvändigt att ändra förordning (EU) 2017/2454 eftersom bilaga I inte längre är nödvändig och därför bör strykas.
- (17) Eftersom genomförandet av bestämmelserna om automatiserad åtkomst till uppgifter som samlats in av tullmyndigheterna och uppgifter ur fordonsregister kommer att kräva ny teknisk utveckling är det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av dem för att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att genomföra dessa förändringar.
- (18) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra samarbetsinstrumenten mellan medlemsstaterna och bekämpa gränsöverskridande bedrägerier i fråga om mervärdesskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och lämnade sina formella kommentarer den 21 mars 2018.
- (20) Förordning (EU) nr 904/2010 och förordning (EU) 2017/2454 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska utgå.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Den tillfrågade myndigheten ska inleda en administrativ utredning vid behov i samråd med den begärande myndigheten. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklarerats eller som borde ha deklarerats av en beskattningsbar person etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen i samband med leveranser av varor eller tjänster som utförs av denna beskattningsbara person och som är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras endast av något av följande skäl:

a) De skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

b) De skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4.

c) Skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att göra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i leden a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.”

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/2454 av den 5 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 348, 29.12.2017, s. 1).

c) Följande punkt ska införas:

"4a. När de behöriga myndigheterna i minst två medlemsstater anser att en sådan administrativ utredning av de belopp som avses i punkt 4 andra stycket i den här artikeln är nödvändig och inlämnar en gemensam motiverad begäran med tecken eller bevis på att det finns en risk för mervärdesskatteunddragande eller mervärdesskattebedrägeri får den tillfrågade myndigheten vägra att utföra denna utredning endast av de skäl som anges i artikel 54.1 b, 54.2, 54.3 eller 54.4. Om den tillfrågade medlemsstaten redan innehar den begärda informationen, ska den tillhandahålla de begärande medlemsstaterna denna information. Om de begärande medlemsstaterna inte är nöjda med den information som tillhandahålls, ska de uppmana den tillfrågade medlemsstaten att gå vidare med den administrativa utredningen.

Om den tillfrågade medlemsstaten så begär, ska tjänstemän som bemyndigats av de begärande myndigheterna delta i den administrativa utredningen. Sådana administrativa utredningar ska genomföras gemensamt samt med ledning av och i enlighet med lagstiftningen i den tillfrågade medlemsstaten. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna ska få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän och ska, i den utsträckning det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning för dess egna tjänstemän, ha möjlighet att ställa frågor till beskattningsbara personer. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna får utöva sina kontrollbefogenheter i det enda syftet att utföra den administrativa utredningen.

Om den tillfrågade medlemsstaten inte har begärt tjänstemän från de begärande medlemsstaterna, ska tjänstemän från en eller flera av de begärande medlemsstaterna ha möjlighet att närvara vid den administrativa utredningen och utöva de befogenheter som omfattas av artikel 28.2, i den mån villkoren enligt nationell lagstiftning i den tillfrågade medlemsstaten är uppfyllda. I varje fall ska tjänstemän från en sådan begärande medlemsstat ha möjlighet att närvara för samråd.

Om tjänstemän från de begärande medlemsstaterna måste delta eller närvara, får den administrativa utredningen genomföras endast när sådant deltagande eller sådan närvaro för den administrativa utredningens syften har säkerställts."

2. Artikel 13.3 ska ersättas med följande:

"3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär utom i de fall som avses i artikel 50 och i särskilda fall då de respektive behöriga myndigheterna anser andra säkra medel vara lämpligare och enas om att använda dem.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta standardformulär. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2."

3. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

"f) Information som den inhämtar enligt artikel 143.2 a och b i direktiv 2006/112/EG samt ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, varupriset och nettovikten."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 a–f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2."

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

"3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa dataelementen i den information som avses i punkt 1 f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2."

4. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Varje medlemsstat ska bevilja de tjänstemän som kontrollerar de krav som föreskrivs i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG åtkomst till den information som avses i artikel 17.1 a–c i denna förordning för vilken automatiserad åtkomst har beviljats av de övriga medlemsstaterna."

b) I punkt 2 ska led e ändras på följande sätt:

i) Leden i och ii ska ersättas med följande:

- ”i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller ha till syfte att upptäcka bedrägerier.
- ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.”

ii) Led iii ska utgå.

c) Följande punkt ska införas:

”2a. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 f ska följande uppgifter vara tillgängliga:

- a) Registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen.
- b) Registreringsnummer för mervärdesskatt för importören eller dennes skatteombud som levererar varorna till personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a i den här punkten.
- c) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, det totala beloppet och nettovikten av de importerade varor som åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person som avses i led b i den här punkten till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a i den här punkten.
- d) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, varupriset och nettovikten av de importerade varor som åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person enligt led b i den här punkten till varje person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av en annan medlemsstat enligt följande villkor:
 - i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller ha till syfte att upptäcka bedrägerier.
 - ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

De värden som avses i första stycket leden c och d ska uttryckas i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till varje vara i den tulldeklaration som lämnats.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2 e i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

e) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkterna 2 e och 2a d i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

1. Varje medlemsstat ska bevilja den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat automatiserad åtkomst till följande information avseende nationella fordonsregistreringar:

- a) identifieringsuppgifter om fordon,
- b) identifieringsuppgifter om fordonsägare och fordonsinnehavare i vars namn fordonet är registrerat, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där registreringen sker.

2. Åtkomst till den information som avses i punkt 1 ska beviljas på följande villkor:
 - a) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller ha till syfte att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.
 - b) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa dataelementen och de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 i denna artikel och de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2 i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

6. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Om medlemsstaternas behöriga myndigheter utbyter information på elektronisk väg för de ändamål som avses i artiklarna 17–21a, ska de vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa överensstämmelse med artikel 55.

Medlemsstaterna ska ansvara för all den utveckling av sina system som krävs för att informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet eller något annat liknande säkert nätverk som används för att utbyta den information som avses i artikel 21a på elektronisk väg.”

7. Rubriken på kapitel VII ska ersättas med följande:

”NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH VID ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR OCH ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR SOM GENOMFÖRS GEMENSAMT”.

8. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

”2a. Genom överenskommelse mellan de begärande myndigheterna och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av de begärande myndigheterna, i syfte att inhämta och utbyta sådan information som avses i artikel 1, delta i de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Tjänstemännen i den tillfrågade och den begärande myndigheten ska gemensamt genomföra sådana administrativa utredningar och dessa utredningar ska genomföras med ledning av och i enlighet med lagstiftningen i den tillfrågade medlemsstaten. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän och, i den utsträckning det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning, ha möjlighet att ställa frågor till beskattningsbara personer.

När det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning ska tjänstemännen från de begärande medlemsstaterna utöva samma kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen från den tillfrågade medlemsstaten.

Tjänstemännen från den begärande myndigheten får utöva sina kontrollbefogenheter i det enda syftet att utföra den administrativa utredningen.

Genom överenskommelse mellan de begärande myndigheterna och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den tillfrågade myndigheten, får de medverkande myndigheterna utarbeta en gemensam utredningsrapport.”

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1, 2 och 2a ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.”

9. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte, behandling och analys av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier mellan medlemsstaterna och för samordning av eventuella uppföljningsåtgärder (nedan kallat Eurofisc) som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) Utföra och samordna det snabba multilaterala utbytet och gemensam behandling och analys av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier inom de områden där Eurofisc bedriver sin verksamhet (nedan kallade *Eurofiscs verksamhetsområden*).

c) Samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1 i de deltagande medlemsstaterna i samband med mottagna varningar och uppgifter.”

ii) Följande led ska läggas till:

”d) Samordna deltagande medlemsstaters administrativa utredningar av bedrägerier som konstaterats av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1 utan befogenhet att kräva att medlemsstaterna ska genomföra administrativa utredningar.”

10. Artikel 34.2 ska ersättas med följande:

”2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet och den gemensamma behandlingen och analysen av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier mellan samtliga deltagande medlemsstater och i samordningen av uppföljningsåtgärder.”

11. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc, utom under de omständigheter som anges i artikel 55.2.”

12. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska för en begränsad tidsperiod utse en ordförande bland Eurofiscs sambandstjänstemän.

Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska

- a) enas om att fastställa och avsluta Eurofiscs verksamhetsområden,
- b) granska alla frågor som rör Eurofiscs operativa funktion,
- c) minst en gång om året bedöma effektiviteten och ändamålsenligheten i Eurofiscs verksamhet,
- d) godkänna den årliga rapport som avses i artikel 37.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt verksamhetsområde i Eurofisc (nedan kallade *deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc*) ska för en begränsad tidsperiod utse en verksamhetssamordnare bland de deltagande sambandstjänstemännen.

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

- a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc enligt överenskommelse mellan verksamhetsområdessamordnarna och göra den tillgänglig för andra deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc; denna information ska utbytas på elektronisk väg,
- b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc behandlas och analyseras tillsammans med relevant riktad information om gränsöverskridande bedrägerier som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc,
- c) ge återkoppling till alla deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc,
- d) lägga fram en årsrapport om verksamheten inom verksamhetsområdet till medlemsstaternas sambandstjänstemän.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc får begära relevant information från Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). I detta syfte och i enlighet med vad som överenskommits mellan deltagarna i verksamhetsområdet får de sända dem så mycket information som är nödvändig för att få tillgång till den begärda informationen.

4. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska göra den information som tas emot från Europol och Olaf tillgänglig för de andra deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc; denna information ska utbytas på elektronisk väg.

5. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska också säkerställa att den information som tagits emot från Europol och Olaf behandlas och analyseras tillsammans med relevant riktad information som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc.”

13. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Ordföranden i Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfarandena för Eurofisc. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

14. I artikel 48.1 ska följande stycken läggas till:

”När etableringsmedlemsstaten får kännedom om att en beskattningsbar person som ansöker om återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med artikel 5 i direktiv 2008/9/EG har skatteskulder i den etableringsmedlemsstaten, får den begära att den beskattningsbara personen godkänner överföringen av återbetalning av mervärdesskatt direkt till denna medlemsstat för att fullgöra de utestående skatteskulderna. Om den beskattningsbara personen samtycker till denna överföring ska etableringsmedlemsstaten informera den återbetalande medlemsstaten om det belopp för vilket godkännandet har erhållits och den återbetalande medlemsstaten ska på den beskattningsbara personens vägnar överföra detta belopp till etableringsmedlemsstaten. Etableringsmedlemsstaten ska informera den beskattningsbara personen om huruvida det överförda beloppet är ett fullständigt eller delvist fullgörande av skatteskulden i enlighet med dess nationella lagstiftning och administrativa förfaranden. Överföringen av mervärdesskatteåterbetalningen till etableringsmedlemsstaten ska däremot inte påverka återbetalningsmedlemsstatens rätt att återkräva de skulder som den beskattningsbara personen har i den sistnämnda medlemsstaten.

Om skatteskulderna i etableringsmedlemsstaten bestrids, kan överföringen av återbetalningsbeloppen hållas inne av etableringsmedlemsstaten, med den beskattningsbara personens godkännande, under förutsättning att en effektiv rättslig prövning säkerställs i den medlemsstaten.”

15. Rubriken på kapitel XIII ska ersättas med följande:

”FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN OCH UNIONENS ÖVRIGA INSTITUTIONER, ORGAN OCH BYRÅER”.

16. I artikel 49 ska följande punkt införas:

”2a. Medlemsstaterna får meddela Olaf relevant information för att göra det möjligt för den att överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat. Om denna information mottogs från en annan medlemsstat, får denna medlemsstat begära att överlämnandet av information förutsätter att den har gett sitt samtycke i förväg.”

17. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av de elektroniska system som förvaltas av kommissionen och som medlemsstaterna använder för att genomföra denna förordning.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Lagring, behandling eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 (*) och (EG) nr 45/2001 (**). Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 12–15, 17, 21 och 22 i förordning (EU) 2016/679. Dessa begränsningar ska inskränkas till vad som är absolut nödvändigt för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen, i synnerhet i syfte att

- a) göra det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att utföra sina uppgifter vid tillämpningen av denna förordning på ett korrekt sätt, eller
- b) undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, analyser, undersökningar eller förfaranden vid tillämpningen av denna förordning och i syfte att säkerställa att förebyggande, utredning och upptäckt av skatteunddragande och skattebedrägeri inte äventyras.

Behandling och lagring av uppgifter enligt denna förordning ska utföras endast för de ändamål som anges i artikel 1.1 i denna förordning, och uppgifterna får inte behandlas ytterligare på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Behandling av personuppgifter på grundval av denna förordning för något annat ändamål, exempelvis kommersiella ändamål, ska vara förbjudet. Lagringstiden för dessa uppgifter ska begränsas i den mån detta är nödvändigt för att uppnå dessa ändamål. Lagringstiden för den information som avses i artikel 17 i denna förordning ska fastställas enligt de preskriptionsfrister som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning men får inte överskrida tio år.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).”

18. Artikel 58.2 ska ersättas med följande:

”2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*) tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

19. Bilaga I ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2017/2454

Artikel 1 i förordning (EU) 2017/2454 ska ändras på följande sätt:

1. Led 5 ska ersättas med följande:

”5. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 a–f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

2. Led 8 ska utgå.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Leden a, b och c i artikel 1.3, leden a, c och e i artikel 1.4, samt artikel 1.5, 1.6 och 1.14 ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den Luxemburg den 2 oktober 2018.

På rådets vägnar

H. LÖGER

Ordförande
